

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 2. Par D. Antonini consolatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

ta essent sustinenda pro Christo; ut eum potius diligere discerent, qui pro se passos aeterna felicitate ditarat, non aurum & argentum, pro quo pati miserrimum fuit, seu mentiendo occultaretur, seu verum dicendo proderetur. Namq; inter tormenta nemo Christum confitendo amisit, nemo aurum, nisi negando seruauit; quocirca utiliora fortasse erant tormenta, quae bonum incorruptibile amandum docebant, quam illa bona, quae sine ullo utili fructu dominos sui amore torquebant; sed quidam etiam non habentes, quod proderent, dum habere creduntur torti sunt. Et hi forte habere cupiebant, nec sancta voluntate pauperes erant quibus administrandum fuit; nec facultates, sed ipsae cupiditates talibus esse dignas cruciatibus; si uero melioris uita proposito reconditum aurum, argentumq; non habebant, nescio quidem, uirum cuiquam talium acciderit, ut dum habere creditur, torqueretur. Verumtamen etiam si acciderit profecto qui inter tormenta illa paupertatem sanctam confitebatur, Christum confitebatur. Quapropter etsi non meruit, ab hostibus cadis, non potuit tamen sancta paupertatis Confessor sine caelesti mercede torqueri.

S. II.

Pār D. Antonini consolatio.

His

His talibus consolabatur D. Augustinus pauperes a barbaris spoliatos, quos non ad ea, quæ amiserant, modica, fluxa, & multis noxia, sed ad magna, verè pretiosa, & semper duratura aspicere iubebat, qualia bona sunt virtutes, & cæli præmia, quæ virtutes promerentur. Hoc ipsum etiam omnes facere iubebat S. Antoninus, his verbis: *Quanta pars immensi infiniti ani attributa est vniuique? Celeriter ea in aternitate euanescit. Quantaq; est vniuersi? Quantula in glebula terræ repis? Hac omnia tecum cogitans, nihil animo magnum concipe. Hoc tantum, ut ductu natura agas, & feras, qua communis fert natura. Id cura, quomodo mens tua seipsa vitatur. In hoc enim sunt omnia. Cetera siue à voluntate dependeant, siue secus, mortua sunt, fumusq;.* Quidni Antoninus virtutes æquè diuitijs, ac corpori mentem anteponat, cum vel Ethnicus Anaxagoras interroganti *cuidam, quisnam esset beatus? dixerit, Nemo ex his, quos tu felices existimas: sed eum in illo numero reperies, qui à te ex miseris constare creditur. Non erit ille diuitijs & honoribus abundans: sed aut exigui vuris, aut non ambitiosa doctrina fidelis ac pertinax cultor, in recessu, quàm in fronte beatior; fide ditior, quàm ære;*

S. Antonin. lib. 12. n. 289

Val. Max. l. 7. c. 2.

moribus cultior quàm honoribus; denique ipsa locupletior paupertate.

§. III.

Iaponensis pueri de pretio paupertatis oratio.

Horat.
Tursell.
l. 4. vit.
S. Franc.
cap. II.

Quod vel naturæ lumine docti videre la-
pones, quantumvis alioqui Bonziorum
suorum tenebris obnubilati. Sanctus nos-
Franciscus Xauerius ad regem Bungi salu-
tandum regiam ingressus, pratorianos milium
numero sexcentos, luculenter armatos offendit
in vestibulo atrioq̄, mox in spatiosa portico
complures è cohorte regia obuios habet, &c. An-
la hinc patuit viris nobilibus plena, ubi puer se-
ptennis; sed quod facile appareat, indolis rara, ab
sene ductus occurrit Xauerio, eumq̄ more patrio
salutat. Fortunatum eius in regiam aduentum
regi perinde charum jucundumq̄ fore, ut tem-
pestiuus imber sit per astatem segeti sitienti. Pro-
inde ingrederetur latus, ac memor, se bonis inxi-
charum esse, & inuisum malis. Ad qua cum
Franciscus comiter ac benignè respondisset, ad-
iecit puer: O te beatum, Pater, qui ex alio orbe
in alienas terras veneris, nihil hinc mercium
petens, prater infamiam paupertatis! O im-
mensam DEI, quem colis, bonitatem! ô recon-
ditam sapientiam! qui cordi est in suis sacerdoti-
bus